

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/1016/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7514205896
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Kočišová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7514205896.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Janky Kočišovej a členov senátu JUDr. Vladimíra Hriba, PhD. a JUDr. Slávky Kočišovej v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, sídlo Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, zastúpeného advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o, Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, proti žalovanému: I. F., Y. XX.XX.XXXX, E. L. XXX/XX, XXX XX Y. R., v konaní o zaplatenie 3.333,90 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice-okolie zo dňa 11.8.2014, č.k. 13C/137/2014-51 takto

rozhodol:

P o t v r d u j e rozsudok v napadnutej časti, t.j. vo výroku, ktorým súd žalobu v prevyšujúcej časti zamietol.

Náhradu trov odvolacieho konania účastníkom n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 1.778,08 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,75% od 21.8.2012 do zaplatenia, úrok v sume 110,06 eur a to tak, že žalovanému povoľuje žalovanú sumu splácať v mesačných splátkach po 170,- eur vždy do 25-tého dňa v mesiaci, počnúc právoplatnosťou rozsudku do úplného zaplatenia dlhu pod hrozbou straty výhod splátok. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol a rozhodol, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Uviedol, že žalobca, resp. jeho právny predchodca žiadal zaviazat' žalovaného na zaplatenie 3.333,90 eur, s úrokom z omeškania zo splátok za obdobie od 21.3.2010 do 20.8.2012 vo výške 352,33 eur, s úrokom z omeškania 8,75 % zo sumy 3.333,90 eur od 21.8.2012 do zaplatenia z titulu doplatenia neuhradených splátok úveru. Návrh odôvodnil tým, že žalovanému poskytol na základe zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXX úver vo výške 4.979,09 eur (150.000,- Sk), ktorý sa zaviazal splácať v mesačných splátkach 111,13 eur, s počtom splátok 60 pri ročnej percentuálnej miere nákladov 14,02 % a premenlivej úrokovej sadzbe 11,35 %. Dátum prvej splátky bol dohodnutý 20.9.2007 a konečná splatnosť 20.8.2012. Žalovaný nedodrжал podmienky zmluvy, žalobca ho vyzval na zaplatenie celého dlhu vo výške 8.430,11 eur. Uplatnil si splátky úveru splatné od 20.3.2010 do 20.8.2012 v počte 30 vo výške 3.333,90 eur s úrokom z omeškania.

Žalovaný na pojednávaní uviedol, že zoberal úver 150.000,- Sk a zaviazal sa splácať mesačne 3.348,- Sk, ale v tom čase bol zamestnaný. Stratil zamestnanie a poslednú splátku zaplatil v roku 2011. V súčasnosti je zamestnaný a je ochotný dlh zaplatiť, ale podľa jeho názoru nakoľko žalobca žiada úrok od 21.3.2010 ako aj splátku 111,13 eur a žaloba bola podaná 25.3.2014, teda po uplynutí trojročnej premlčacej lehoty, je časť pohľadávky premlčaná. Ďalej uviedol, že neuznáva 13 splátok za obdobie od 21.3.2010 do 21.4.2011, čo je 1.444,69 eur ako aj úrok za toto obdobie, čo je 242,27 eur, pretože sú premlčané. Je ochotný zaplatiť 16 splátok po 111,13 eur a úrok 110,06 eur a požiadal, aby mu boli povolené mesačné splátky po 170,- eur.

Vykonaným dokazovaním zistil, že na základe zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXX zo 7.8.2007 žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 4.979,09 eur (150.000,- Sk), ktorý sa zaviazal splácať v mesačných splátkach 111,13 eur (3.348,- Sk) k 20. dňu v mesiaci s počtom splátok 60 pri ročnej percentuálnej miere nákladov 14,02 % a premenlivej úrokovej sadzbe 11,35% ročne. Dátum prvej splátky bol dohodnutý na 20.9.2007 a konečná splatnosť na 20.8.2012. Žalovaný nedodrжал podmienky zmluvy, neuhrádzal pravidelné mesačné splátky, v dôsledku čoho mu žalobca zaslal pokus o zmier s výzvou na zaplataenie celého dlhu vo výške 8.430,11 eur. Žalobca si vo svojom návrhu uplatnil splátky úveru splatné od 20.3.2010 do 20.8.2012 v počte 30 a výške 3.333,9 eur a úrok z omeškania.

Zmluva o spotrebiteľskom úvere bola uzavretá v zmysle § 497 - 507 Obchodného zákonníka. Súd mal za to, že na daný právny vzťah je potrebné aplikovať zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

Citoval ust. § 497, § 502 a § 503 Obchodného zákonníka, § 2 písm. a), b) zák. č. 258/2001 Z.z. a konštatoval, že podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti.

Ďalej citoval ust. § 100 ods. 1, § 101a § 103 Občianskeho zákonníka a § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a uviedol, že na základe vykonaného dokazovania v zmysle citovaných ustanovení rozhodol tak, že žalovaný je povinný zaplatiť sumu 1.778,08 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne od 21.8.2012 do zaplataenia, úrok v sume 110,06 eur, a to tak, že žalovanému povolil žalovanú sumu splácať v pravidelných mesačných splátkach po 170,00 eur mesačne vždy do 25-tého dňa v mesiaci. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol z dôvodu, že námietka premlčania vznesená žalovaným bola dôvodná, pretože z návrhu vyplýva, že žalobca uplatňuje splátky aj za obdobie od 21.3.2010 do 21.4.2011, ktoré sú premlčané.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Proti rozsudku vo výroku, ktorým súd žalobu zamietol z dôvodu premlčania podal odvolanie žalobca, z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci a nedostatočného zistenia skutkového stavu.

Poukázal na ust. § 387 ods. 1, § 392 ods. 2 a § 397 Obchodného zákonníka a zastáva názor, že súd na daný prípad nesprávne aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka týkajúce sa premlčacej doby, nakoľko bolo potrebné aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka, keďže ide o zmluvu o úvere, teda absolútny obchodno-závazkový vzťah, aj napriek tomu, že zmluvnou stranou je spotrebiteľ. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie súdov, podľa ktorých sa v týchto prípadoch majú použiť ustanovenia Obchodného zákonníka.

Ďalej uviedol, že nemôže súhlasiť, aby v danom prípade súd postupoval v zmysle ust. § 5b Zákona o ochrane spotrebiteľa, ktoré nadobudlo účinnosť 1.5.2014.

Poukázal na Ústavu Slovenskej republiky a nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky, z ktorých vyplýva zákaz retroaktivity právnych noriem. Zastáva názor, že aplikáciou ust. § 5b Zákona o ochrane spotrebiteľa dochádza k značnému narušeniu princípov právneho štátu podľa Ústavy Slovenskej republiky, k porušeniu zákazu diskriminácie podľa Ústavy Slovenskej republiky a Listiny základných práv a slobôd, k porušeniu ochrany pred svojvoľným zásahom štátnej moci zakotvenej v Ústave Slovenskej republiky, k narušeniu práva na majetok a ochranu vlastníckeho práva podľa Ústavy Slovenskej republiky a Listiny základných práv a slobôd, k porušeniu práva na prístup k nezávislému a nestrannému súdu a k porušeniu zásady rovnosti účastníkov v súdnom konaní.

Právna úprava platná v Slovenskej republike do 30.4.2014 umožňovala spotrebiteľom brániť sa proti pohľadávke uplatnenej po uplynutí premlčacej doby vznesením námietky premlčania. Nová právna úprava prikázala orgánom rozhodujúcim o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy (vrátane súdov) ex offio prihliadať na nemožnosť uplatnenia práva, vrátane jeho premlčania. Aplikáciou ust. § 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa na prebiehajúce súdne konania, došlo k princípu právnej neistoty a zásahu do majetkových práv veriteľa.

Ústava Slovenskej republiky priznáva každému z účastníkov súdneho konania rovnaké postavenie. Už možnosť zbaviť sa dlhu vznesením námietky premlčania sama osebe znamená zásah do majetkových práv a zásad dobrých mravov, prijatím § 5b Zákona o ochrane spotrebiteľa zákonodarca zašiel ešte ďalej a uložil súdom a iným orgánom povinnosť vyhľadávať dôvody, pre ktoré by mohol nárok veriteľa zamietnuť, alebo nepriznať v plnej výške a skúmať dôkazy v tom svetle, čím zákonodarca de facto zlegalizoval postavenie súdu ako advokáta dlžníka. Porušil tým Ústavu Slovenskej republiky a medzinárodnými zmluvami garantované právo prístupu k nestrannému súdu a narušil zásadu rovnosti účastníkov konania. Nedovoleným spôsobom tak zasiahol do princípov právneho štátu. Stotožňuje sa s názorom sudcu Ústavného súdu Slovenskej republiky Milana L'alička - odlišné stanovisko k nálezu sp.zn. I. ÚS/547/2012.

Má za to, že priamym aplikovaním § 5v Zákona o ochrane spotrebiteľa súd porušil zásadu stanovenú v čl. 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorej výklad a uplatňovanie ústavných zákonov a všeobecne záväzných predpisov musí byť v súlade s Ústavou Slovenskej republiky. Navyše vzniká reálna hrozba, že by tak súd spôsobil navrhovateľovi škodu.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti s poukazom na to, že svoj nárok uplatnil návrhom zo 14.2.2014, pričom predmetné ustanovenie nadobudlo účinnosť 1.5.2014, nemôže súhlasiť s rozhodnutím súdu a právnym posúdením veci.

Navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu zmenil tak, že návrhu, resp. zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Uplatňuje si trovy právneho zastúpenia v prvostupňovom a odvolacom konaní.

Odvolací súd prejednal odvolanie podľa § 212 ods. 1 O.s.p. a § 214 ods. 2 O.s.p. a po preskúmaní napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné a rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutom výroku podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vo výroku vecne správne potvrdil.

K odvolaniu sa vyjadril žalovaný, s rozsudkom sa stotožňuje, navrhuje ho potvrdiť. Trovy odvolacieho konania si neuplatňuje.

Zo spisového materiálu odvolací súd zistil, že žalobca si uplatnil zaplatenie 3.333,90 eur s úrokom z omeškania zo splátok za obdobie od 21.3.2010 do 20.8.2012 vo výške 352,33 eur, s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 3.333,90 eur od 21.8.2012 do zaplatenia a náhradu trov konania.

Medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola uzatvorená zmluva o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý spotrebný úver vo výške 4.979,09 eur (150.000,- Sk), ktorý sa zaviazal splácať v mesačných splátkach vo výške 111,13 eur k 20. dňu v mesiaci, dátum prvej splátky bol 20.9.2007 a konečná splatnosť úveru 20.8.2012. Podaným návrhom si žalobca uplatnil splátky úveru splatné od 20.3.2010 do 20.8.2012 vo výške 3.333,90 eur spolu s úrokom z omeškania.

Súd prvého stupňa v prejednávacom prípade správne aplikoval ust. § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka, keďže žalovaný nekonal, pri uzatváraní úverovej zmluvy, ako podnikateľ v rámci predmetu podnikateľskej činnosti, čo je zrejmé z jeho označenia v zmluve, teda je spotrebiteľom a na predmetný právny vzťah sa použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Súd prvého stupňa preto rozhodol správne, keď premlčaciu dobu uplatneného nároku posudzoval podľa ustanovení Občianskeho zákonníka a vzhľadom na námietku premlčania vznesenú žalovaným s poukazom na príslušné zákonné ustanovenia žalobu v časti týkajúcej sa splátok za obdobie od 21.3.2010 do 21.4.2011 z dôvodu premlčania zamietol.

Odvolací súd poznamenáva, že aj keď v odôvodnení napadnutého rozhodnutia súd prvého stupňa cituje ust. § 5b zák. č. 250/2007 Z.z., z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že v prevyšujúcej časti žalobu zamietol z dôvodu, že námietka premlčania vznesená žalovaným bola dôvodná, teda rozhodnutie prvostupňového súdu nebolo založené na použití ust. § 5b zák. č. 250/2007 Z.z..

Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej časti, vo výroku ktorým súd žalobu v prevyšujúcej časti zamietol, ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p. a keďže žalobca nebol v odvolacom konaní úspešný a úspešný žalovaný trovy odvolacieho konania neuplatňoval, nebola náhrada trov odvolacieho konania priznaná.

Toto rozhodnutie bolo prijaté rozhodnutím senátu Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.